

ବିକ୍ରମ ସିତୋଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଏମ୍.ପି. ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଡିସେମ୍ବର 11, 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି.ଟି. ନାନାବତୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1939 : ଧାରା 68D(3)।

ସୂଚିତ ମାର୍ଗ- ଧାରା- 68D(3) ଅଧୀନରେ ପ୍ରକାଶିତ ଅନୁମୋଦିତ ମାର୍ଗ- ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ "ସ୍ୱୟଂ ନିୟୁକ୍ତି ଯୋଜନା" ପ୍ରସ୍ତୁତ - ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ବେକାର ସ୍ନାତକମାନଙ୍କୁ ସୂଚିତ ମାର୍ଗରେ ଯାନ ପରିବହନ ନିୟମ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଚଳାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି- ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅନୁମତିପତ୍ର ବାତିଲ ହୋଇଛି କାରଣ ସେ ନିୟମ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁପାଳନ କରି ନଥିଲେ- ରିଟ୍- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିବା- ଅପିଲ- ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଏକ ସୂଚିତ ସଂରକ୍ଷିତ ମାର୍ଗରେ ରଖାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଘରୋଇ ଅପରେଟର ପରିବହନ ଯାନ ଚଳାଇପାରିବେ ନାହିଁ- ଏହି ମାମଲାରେ, ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଥିଲା- ତେଣୁ, ସୂଚିତ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି କେବଳ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚିତ ମାର୍ଗରେ ପରିବହନ ଯାନ ଚାଳନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ- ତେଣୁ, ଏହି ଆନୁ-ନିୟୁକ୍ତି ଯୋଜନା ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱଭାବରେ ବେଆଇନ ଅଟେ- ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରିଟ୍ ଆଦେଶନ ଖାରଜ କରିବା କୌଣସି ଆଇନଗତ ତ୍ରୁଟି ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇନାହିଁ।

ବ୍ରଜ ମୋହନ ପରିହାର ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ଏମ୍.ପି. ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି
[1987] 1 SCC 13, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା- 811/ 1986 ।

ମିସ୍.ପି.ସଂଖ୍ୟା-572/1985 ରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତା13.1.86ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍ ଏନ୍ କ୍ରିଷ୍ଣମଣି ଏବଂ ପ୍ରବିର ଚୌଧୁରୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜିନ୍ଦର ନାରାୟଣ ଏବଂ କୋ. (ଏନ୍ ପି) ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ଵାରା ଏହି ଅପିଲ 13, ଜାନୁଆରୀ 1986 ତାରିଖର ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା- 572/1985 ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଗ୍ଵାଲିୟର ପୀଠର ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

ସ୍ଵୀକାର କରାଯାଇଥିବା ଛିତି ହେଉଛି ଯେ, ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ମାର୍ଗ, ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ଵାଲିୟରରୁ ଇନ୍ଦୋର, ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଅଧ୍ୟାୟ IV-A ("ଅଧିନିୟମ 4/1939", ସଂକ୍ଷେପରେ) ଅଧୀନରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1988 ଦ୍ଵାରା ବାତିଲ ଏବଂ ପୁନଃ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଛି । ଧାରା- 68D(3) ଅଧୀନରେ ଅନୁମୋଦିତ ମାର୍ଗ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ, ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଅଧୀନରେ ବେକାର ସ୍ନାତକମାନଙ୍କୁ "ସ୍ଵ-ନିଯୁକ୍ତି ଯୋଜନା" ଅଧୀନରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚିତ ମାର୍ଗରେ ପରିବହନ ଯାନ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ, ଅପିଲକାରୀ ଉକ୍ତ ନିୟମ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରି ନଥିଲେ - ଯାହା ଫଳରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ଅନୁମତିପତ୍ର ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉଠାଇ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ଵାରା ଏହି ଆବେଦନ ଅଟେ ।

ବିବାଦଟି ଆଉ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନହୋଇଥିବା ବସ୍ତୁ ହୋଇ ରହିନାହିଁ । ଏହା ସ୍ଥାୟୀ ଆଇନଗତ ଛିତି ଯେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା- 68-D ର ଉପ-ଧାରା- (3) ଅଧୀନରେ ରାଜପତ୍ରରେ ଥରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ, ସମସ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ପରିଚାଳକମାନେ ଯୋଜନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ନିୟମ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ବନ୍ଦ କରିବେ, ଯାହା ସ୍ଵୟଂ ଆଇନ ଅଟେ । ଯଦି ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ ଅନୁମତି ପାଇବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ଏସ୍ ଟି ଏ /ଆର୍ ଟି ଏ କୁ ନିୟମିତ ଅନୁମତି ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟକୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅନୁମତି ଦେବାର କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ମାମଲାରେ, ସ୍ଵୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବେ, ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ତାହା ସୂଚିତ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ, ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚିତ ମାର୍ଗରେ ପରିବହନ ଯାନ ଚାଳନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆମ୍-ନିଯୁକ୍ତି ଯୋଜନା କ୍ଷଷ୍ଟ ଭାବରେ ବେଆଇନ ଅଟେ । *ଟ୍ରିଜ ମୋହନ ପରିହାର ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ଏମ୍.ପି. ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି* [1987] 1 SCC 13 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ମାମଲାର ଏହି ଆଧାରକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାୟର ଅନୁଛେଦ 3 ରେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ, ତଥାପି, ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ନିଗମକୁ ଅଧିନିୟମର ଅଧ୍ୟାୟ- IV-A ଅଧୀନରେ ଏକ ଅନୁମତି ପାଇବା ଏବଂ ଜଣେ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ସେହି ଅନୁମତି ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କର ମୋଟର ଯାନକୁ ସୂଚିତ ମାର୍ଗରେ ଏକ ପରିବହନ ଯାନ ଭାବରେ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ନାମାଙ୍କନ ଦେୟ କିମ୍ବା ଲାଭାଂଶ କିମ୍ବା ତଦାରଖ ଦେୟ ଭାବରେ କୌଣସି ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଏହା ଦେଖାଯିବ ଯେ, ଏକ ସୂଚିତ ସଂରକ୍ଷିତ ମାର୍ଗରେ କୌଣସି ଘରୋଇ ପରିଚାଳକର

ପରିବହନ ଯାନ ଚଳାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେହି ଅନୁସାରେ, ଆମେ ଦର୍ଶାଉଛୁ ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କର ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବା କୌଣସି ଆଇନଗତ ତ୍ରୁଟି ଦ୍ଵାରା ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରେ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଟି.ଏନ୍.ଏ.

ଅପିଲକୁ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଅସ୍ଵୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଅନୁବାଦିକା :

ଶ୍ରୀମତୀ ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମହାନ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ